

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Odločilna bitka za Celje.

Skoro deset let smo se borili štajarski Slovenci za slovenske paralelke na celjski gimnaziji. Dan 10. julija 1895 je oni nepozabljivi dan, katerega smo zmagali s to zahtevo; kajti istega dne, kakor smo zadnjič na kratko poročali, bila je vsprejeta od poslancev v državnem zboru celjska slovensko-nemška gimnazija s 30 glasovi večine. Radi bi o tej razpravi na tanko poročali, toda prostor nam nikakor ne dopušča, zato hočemo zadnjo bitko za celjsko gimnazijo le v kratkih obrisih popisati.

V torek, dne 9. julija je prišla na vrsto v državnem zboru razprava o proračunu gledé srednjih šol in posebe o celjski gimnaziji. Kakor znano, je večina konservativcev, Poljakov in Mladočehov v proračunskem odseku vsprejela celjsko točko. Nemško-liberalna manjšina je zato napovedala predlog manjšine, o katerem je dne 9. julija poročal v državnem zboru šlezijiški poslanec Haase ter Slovincem ponujal slovensko-nemško gimnazijo kje drugod na Spod. Štajarskem, le v Celju ne. Za gimnazijo v Celju ne morejo glasovati, ker se s tem godi krivica »nemškemu« Celju. Tudi češki liberalec Halwich je govoril zoper celjsko slovensko gimnazijo, kakor tudi nemški antisemit Polzhofer in štajarski liberalec dr. Kraus, ki je ostro napadal »neopravičeno« zahtevo Slovincem gledé ustanovitve »slovenske« gimnazije v »nemškem« Celju.

Nato je govoril naš poslanec g. Miha Vošnjak. Naglašal je, da je celjsko vprašanje v prvi vrsti pedagoško; kajti kot politično ne dovede nikdar do sporazumljenja. Iz zgodovine je dokazal, da Celje nikoli ni bilo čisto nemško mesto, ob enem pa pokazal na razmere na Češkem. Ondi Nemci zahtevajo vsa prava tudi za nemško manjšino, na Štajarskem pa, kjer imajo oni večino, nočejo niti čuti o slovenski manjšini. Kar so ponujali Nemci Slovincem na mesto gimnazije v Celju, bilo je le žaljivo. K sklepu je rekel g. Vošnjak: »Pri glasovanju o tej točki se bodo kakor l. 1891. združile zopet vse stranke na desnici zoper levico. Želim, da bi tako ostalo, in bi se nam pridružili jugoslovanski tovariši in zastopniki češkega naroda v korist volilcev!«

Dne 10. julija je začel prvi govoriti zoper slov. celjsko gimnazijo mariborski poslanec, dr. Kokoschinegg; navel je marsikatero neresničnost o mariborski gimnaziji ter proti koncu prosil vse Nemce, naj branijo »vrle nemške« Celjane. Češki poslanec dr. Kurz je dokazal nemško-liberalno nestrpnost ter izjavil: Za nas Mladočehe je celjsko vprašanje načelno; kajti zahtevamo, da se Slovenci ne zatirajo. Po dr. Foreggerju, ki je poldrugo uro vezal znane otrobe, oglašil se je štajarski nemški konservativec Kaltenegger. Vse je bilo radovedno, kaj bode povedal, ker je dobil več grozilnih pisem od volilcev, naj za slov.-nemško gimnazijo v Celju

ne glasuje. Toda vsa čast vrlemu možu! Govoril je za nas Slovence tako izvrstno, da so nemški liberalci in nacionalci kar besneli. Ta grozni srd se je tudi razvidel iz govora nemškega nacionalca, graškega profesorja Hofmann-Wellenhofa. Po izjavi voditelja naučnega ministerstva, da vlada prepušča razsodbo o Celju zbornici, sta bila izvoljena glavna govornika, in sicer protigovornik dr. Menger in za-govornik g. Fr. Robič.

Menger je naglašal, da so Slovenci odbili vse posredovalne nasvete; vsled tega naj Nemci složno glasujejo proti postavki. Gosp. Fr. Robič pa je v pol ure trajajočem govoru dokazal, da nemški liberalci izprva niso bili proti postavki za Celje, temuč le nemški nacionalci. Ako se Slovenci ojačijo, je to le državi v korist; kajti pot pravičnosti vodi do sprave. Sicer pa bomo ves ta govor objavili, ki je najboljši labor v državno-zborskem delovanju g. Fr. Robiča. Nato se še nekateri stvarno popravljali, med temi g. dr. Gregorčec, ki je dokazal, da južnoštajarska duhovščina zvesto spolnjuje svoje dolžnosti in da Celje nikoli ni bilo čisto nemško. Konečno je bilo glasovanje, ki je za nas Slovence tako srečno izpadlo. Slovenci, tudi v prihodnje ne obupajmo! Bog in pravica sta z nami!

I. občni zbor slovenskega političnega in gospodarskega društva za politični okraj Ljutomerski.

(Dopis iz Ljutomeru.)

Prvi občni zbor novoustanovljenega slov. političnega in gospodarskega društva za ljutomerski okraj je bil napovedan na nedeljo, dne 14. julija t. l., popoldne v Vaupotičevi pivarni v Ljutomeru. Že to prvo zborovanje je pokazalo, kako potrebno je bilo to društvo; kajti ne samo iz ljutomerske okolice, ampak tudi iz gornje-radgonskega okraja so prišli k temu zborovanju skoro vsi možje, ki se zavedajo svojih političnih in narodnih pravic. Okoli 3. ure popoldne, ko je bilo zborovanje napovedeno, pridrdra iz Radgone šest biciklistov in za njimi šest voz, med temi jeden velik voz s štirimi konji, ki so pripeljali mnogo drugih gostov in udov našega društva.

Ker je gosp. predsednik, Ivan Kukovec, zaradi bolehnosti bival v toplicah, otvoril je zborovanje g. podpredsednik, dr. Fr. Rosina; pozdravil je vse navzoče, predstavil vladnega komisarja, g. pl. Crona, ter trikrat zaklical »živio« svetlemu cesarju, kot mitem vladarju vseh avstrijskih narodov. Potem je predstavil deželnega poslanca g. dr. Dečka ter njemu prepustil besedo.

Gosp. dr. Dečko je jasno in poljudno razložil naš politični položaj, zlasti kako so se morali naši deželni

poslanci boriti v Gradcu za naše pravice in zakaj so morali celo izstopiti iz deželnega zbora, ko so videli, da so vsi njih napori zastonj, ker večina deželnega zbora graškega nam nikakih pravic ne pripoznava. Dalje je razložil, kakšne borbe so imeli naši državni poslanci v državnem zboru na Dunaju, kjer pa so s pomočjo konservativnih Nemcev, Čehov in Poljakov vendar le dosegli, da dobimo v Celju slovenske paralelke na gimnaziji, čemur so se vsi Nemci, tudi ljutomerski, do zadnjega trenutka ustavljali. Kakor je pravica zmagala na Dunaju, upamo, da zmagata tudi v Gradcu.

Po tem jako pohvaljenem govoru je predlagal dr. A. Mihalič sledečo resolucijo, ki se je soglasno sprejela: »V Ljutomeru zbrani slovenski volilci izrekajo zahvalo slovenskim deželnim in državnim poslancem za njih odločno narodno postopanje, posebno glede vprašanja celjskega ter želé, da bi sedaj, ko je razpadla koalicija, skušali naši državni poslanci zjediniti se po možnosti hitro v enem klubu; odobravajo tudi popolnoma izstop deželnih poslancev iz deželnega zbora štajarskega, ter pričakujejo, da se ti poprej ne vrnejo v deželni zbor, dokler ne zadobé zadostnega poročstva, da bode se deželni zbor oziral na narodne in kulturne potrebe in na zahteve slovenske tretjine štajarskega prebivalstva.«

Drugi govornik, g. Dragotin Hribar iz Celja, je govoril o gospodarskem napredku Slovencev ter v lepih besedah pokazal, kako je dandanes celo drugačno življenje na kmetih, kakor je bilo svoje dni; kmet ima več potreb, potrebuje več denarja, mora tedaj tudi drugače gospodariti, kakor so nekdanje gospodarili, ko so si bili vse doma pridelali, kar so potrebovali. Kdor se neče v nove razmere privaditi, mora na nič priti. Zato je prav, da se kmetje zbirajo v družbe, kjer se podučujejo o svojih dolžnostih in pravicah ter se jim razlaga, kako morajo gospodariti, da bodo v teh hudih časih vendar le izhajali. Tudi ta govor je bil pohvalno sprejet, in eden ud je predlagal, naj slavni odbor in kmetijska podružnica delata na to, da bode se kedaj tudi v Ljutomeru priredila okrajna razstava gospodarskih pridelkov.

Tretji govornik je bil ljutomerski odvetnik dr. Fr. Rosina, ki je najprej podal navzočim nekatere nauke, katerih se naj držijo pri svojem občinskem gospodarstvu in pri volitvi občinskih predstojnikov. Tu naj posebno pazijo na to, da volijo vselej vernega, krščanskega moža; kajti kdor spolnjuje svoje dolžnosti do Boga, bode tudi spolnjeval dolžnosti občinskega predstojnika. Potem pa je pikro šibal gospodarstvo ljutomerske občine ter podal kratko kroniko ljutomerskega občinskega odbora. Po tem izvrstnem govoru se je sprejela soglasno resolucija: »Volilci ljutomerske občine izrekajo tem potom svojo popolno zaupanje svojim narodnim zastopnikom v ljutomerskem občinskem zboru, ter zahtevajo, da tudi v prihodnje energično zastopajo pravice večine ljutomerskega trga.«

Na zadnje še je imel posestnik Josip Karba iz Krapja jako podučljiv govor o »troskah« ali škodljivih glivah na rastlinstvu. Res, zaslužena je bila pohvala, katero mu je izrekel gosp. podpredsednik v imenu celega društva. Zahvalivši se vsem, ki so prišli k prvemu zborovanju tega društva, kakor še posebno vodji okrajnega glavarstva, kot vladnemu zastopniku, je predsednik zborovanja sklenil, in potem je vse hitelo iz soparnih sob na senčnati vrt, kjer so se ohladili ter z jedjo in pijačo okrepili. Posebno pohvalno je omeniti, da so skoro vsi gospodarji kmalu šli domov, ker pridni gospodar ima zdaj mnogo težavnega in silnega dela. Na veselo sviranje pri drugem zborovanju!

Cerkvene zadeve.

Blagoslovljenje križev

za cerkev Matere milosti pri očetih frančiškanih v Mariboru o godu Karmelske Matere Božje dne 16. julija 1895.

Leta 1892. so mil. knezoškof Mihael dne 26. julija prvokrat so vrtu frančiškanskem lopato v zemljo zasadili, in s tem se je pričelo velikansko delo, zidanje nove cerkve Marijine. Dne 11. avgusta 1892 se je položil vogelni kamen za južni zvonik. Dne 2. julija 1893 so prenesli milostljivi višji pastir presv. Rešnje Telo v začasno cerkev v samostanu frančiškanskem, venčane device so pa prenesle ravnataj v slovesnem sprevedu čudodelno podobo usmiljene Matere Marije. Dne 10. avgusta 1893. l. so milostljivi knezoškof blagoslovili za cerkev temeljni kamen, in so vse poslušalce navdušili z ognjevitim govorom za nadaljevanje pričetega dela. Dne 16. julija so pa blagoslovili milostljivi višji pastir dva križa za oba zvonika, tretjega pa za na sleme nove, po večem že dodelane cerkve Marijine. Po blagoslovljenju križev so spregovorili o sv. Križu v cerkvi slovenski, po odpeti veliki sv. maši pa nemški zvonaj pred novo cerkvijo. Rekli so: »Bog križa ni ustvaril, ampak človek si ga je sam naredil s tem, da se je Bogu uprl in grešil. Tako si je naložil Adam težek križ, in mi vsi, otroci njegovi, nosimo vsak njegov in pa svoj križ. Človeški rod namreč ni bil zadovoljen samo s tistim križem, ki nam ga je naložil Adam, ampak si še vedno novih križev pripravlja.

Če nam kdo toži o križih, ki ga težijo, vidimo kar hitro, da si je svojih križev, največjih križev, večji del sam s svojim grešnim ravnanjem kriv, ali pa tudi drugi, ki mu krivico in pa težave delajo. Celó Sinu božjemu je človeški rod križ stesal, in Jezus ga je s svojim trpljenjem posvetil, in sv. maša, vsi sveti zakramenti zajemajo svojo moč iz trpljenja Jezusovega, iz sv. Križa. Spokorni Dizmas na desni strani Jezusovi je svoje trpljenje na križu, na katerega je bil pritrtjen, prenašal potrpežljivo po zgledu Jezusovem, in se je zveličal; levi razbojnik se je pa nad križem svojim in nad ljubim Jezusom hudoval. S tem se sicer križa rešil ni, pač pa je zgubil vse zasluženje trpljenja svojega in — pogubil se je. Naj torej sveti znamenje sv. Križa čez mariborsko mesto in daleč tje po mili lavantinski skofiji, in nas naj uči za Jezusa radovoljno trpeti, spokorno živeti, in pa z udanostjo v božjo sveto voljo umreti!

Preobilno zbrano ljudstvo je črstvo seme božje besede sprejelo v svoje dobro srce, in kar nič ne dvomimo, da se bode srečno dognalo, kar še sedaj dovršeno ni. — Zvonovi za novo cerkev so bili na Dunaju vlti že dne 28. junija 1895. leta. Društvenikov, ki vlagajo svoje krajcarje, je zdaj blizo 27.000. Stroškov je bilo dozdaj blizo 250.000, od katerih še pa blizo 90.000 ni plačanih. Za vsem bodo stroški narastli na 400.000 goldinarjev. Radodarnim otrokom Marijinim, ki nam z molitvami in z darovi pomagajo, naj Bog plati in pa Marija Mati!

Marianus.

Gospodarske stvari.

Uima gorice.

(Konec.)

Učeni naravopisec Šubert govori o trsni uški ter jo kaže kakti žuželko in metulja, pa pristavi, da jo bo premog premagal.*) In res! V tistih krajih, kjer se premog nahaja in koplje, še te uime v vinogradih nimajo.

*) Šubertova teorija je samo optimistična. Ured. „Sl. Gosp.“

— Kleče se imenujejo gorice v Studenicah za Bočem. Onda »knapi« že čez 30 let kopljejo premog. In to so ti čudežni ljudje: črnega lica, pa belega srca. Teh črnih možev smo se otroci bali, pa bojda tudi trsna uška se jih boji; v celih Klečah še namreč ene filoksere našli niso; kajti zemlja ima črni lapor ali premog, ki ji brž ne ugaja; saj preko Boča, kjer je apnenec, je že vse ujela. — Duh premoga je podoben smradu petroleja, karbolineja. Kje pa bi se neki dobil prah ali pepel premoga? Menda v Trbovljah, Celju, Grižah, Skalah! Radi bi poskusili, če bi ne bilo predrago.*) — Saj pregovor pravi: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal! Torej poleg natornega pomočka zoper uško imamo še:

B. Čreznatorno ali božje vračvo: namreč molitev. Ali se ti to morda smešno in abotno zdi? Beri sv. pismo, kar ti je itak znano. — Egiptovski kralj Faraon je bil namreč zelo hudoben in trdosrčen ajd, ki je Jude grozno mučil in od Boga odvrčal. Zato so prišle od Boga čez ves Egipt silovite nadloge ali kazni božje, katerih le eno naj tukaj omenim, namreč nadlogo komarjev in muh, katere so tako le nastale: Stegnil je Aron roko, držal palico in je udaril po prahu zemlje, in bilo je komarjev po ljudeh in po živini. Ves prah po tleh se je spremenil v komarje po vsej egiptovski deželi. In prišlo je silno veliko muh v hiše Faraona in njegovih služabnikov in po vsej egiptovski deželi; in bila je zemlja pokažena od teh muh. Ko pa kralj Faraon hinavsko obeča poboljšanje, vzame Mojzes čudežno palico, udari po zemlji, ter je odvezl muhe, da nobena ni ostala. (2. Mojz. 8.) Ta čudežna Aronova palica, ki nadloge in šibo božjo od nas preganja, je sv. molitev; saj Sin božji sam pravi: »Resnično, resnično vam povem: Ako boste Očeta kaj prosili v mojem imenu, dal vam bode«. Teh mislij, tega nauka in prepričanja je sv. katol. cerkev vselej bila in tudi vselej bo: da namreč molitev odvrča nadloge in šibo božjo. Privrelo je sovražnih Turkov res obilno kakor muh in komarjev; ali jih ni ravno molitev, in sicer molitev sv. rožnega venca odvrnila? Zato dobra mati sv. katol. cerkev priporoča in rabi molitev zoper vsako uimo. Pri obhodih na Telovo ali tudi navadne nedelje se rabijo molitve: Z nebeškim blagoslovom bodi blagoslovljen, začuvan in obvarovan ta kraj, in vsi njegovi stanovniki, pa tudi njive in zemlje sad. In v dolgi molitvi pri štem blagoslovu prosimo Boga za odvrnitev vsake uime, naj že pride od vode, oblakov, groma in bliska; in to opravilo sklenemo s prošnjo: Vsega zlega reši nas, o Gospod!

Pa še celo posebej za odvrnitev uime vinskih gorice moli sv. cerkev pri blagoslovu vina v god sv. apostola Janeza, ko prosi Boga za pokončanje strupene golazni in škodljivih živalic: Kače, pošastij, modrosa, krastavice, škorpijona, kuščarja, morskega volka in drugih poškodnic — peronospore in filoksere ali trsne uške.

Stari pobožni ljudje so radi molili; moj pokojni oče so šli na polje, mi je pravil neki star možak, in ko so po njivah ali goricah in travnikih hodili in gledali, molili so čisto ali tudi Marijine litanije, katere so znali na pamet. Zato so stari časi bili večkrat zlati časi, polni sreče in blagoslova božjega. Njive so bile rodne, travniki so bili donosni, vinogradi niso poznali sedanje uime, katera je tukaj popisana.

Tako se bomo morali mi k Bogu obrniti za pomoč zoper to grozno uimo gorice: začeti bomo morali skrbno delati v goricah, pa tudi pobožno moliti.**)

Kdor hoče živeti,
Gorice imeti:

*) Škoda za delo in denar!

Ured. »Sl. Gosp.«

**) Bog je tudi dal ameriške trte, ki se ustavljajo trtni uški.

Uredn. »Sl. Gosp.«

Naj dela veselo,
In moli naj zmes,
Ker prazno je delo
Brez blagra z nebes!

Sejmovi. Dne 20. julija pri Sv. Marjeti na Dravskem polju, pri Sv. Marjeti ob Pesnici, v Vitanju, v Arnovžu in Poličanah (za svinje.) Dne 22. julija v Bučah, pri Sv. Barbari blizu Oplotnice, pri Sv. Heleni, v Ivniku, pri Sv. Mohorju, v Orešju in pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Dne 24. julija v Imenem (za svinje). Dne 25. julija na Bregu pri Ptuj (za svinje), pri Mariji-Trošt, v Kozjem, Žalcu, Lipnici in Slov. Bistrici. Dne 26. julija v Teharjih, pri Sv. Križu na Murskem polju in v Framu.

Dopisi.

Iz Vojnika. (Vesel dan) so priredila celjska narodna društva pri nas v nedeljo, dne 7. julija. Ljudska veselica, ki pa ni bila »ljudska«, ampak prava naša domača narodna veselica, privabila je mnogo tisočev oseb od vseh vetrov. Toliko naroda še naša »Pardeška«, senčni gaj poleg župnijske cerkve, ni videla nikdar. Ob treh popoldne prikorakajo čili rudeči »sokoli« in poleg njih članovi »pevskega društva« od Škofje vasi, kjer so se pri znani gostilnici Koželjevi zbirali. Že pri Koželju so dobili pevci in drugi krasne šopke; — slavalok pozdravljal jih je bratovsko in trobojnice iz več hiš so kazale, da pridejo med svoje. Od tod do »Pardeške« je nekaj nad pol ure hoda, in korakanja je bilo že za silo. Godba je igrala spredaj koračnice. — Vspored se je vršil jako redno. — Petje, pri kojem so nastopali tudi pevci, kateri se še živi dan med seboj videli niso, vspelo je popolnoma. Tamburaši so igrali jako dobro. Škoda le, da so glasovi za odprte prostore prenežni. Telovadba je zanimala občinstvo jako in smo se čudili vratolomnim izvajanjem in smejali se smešnim igram zadosti. Da smo se tudi veselo sukali, niti ni treba posebej omenjati. Vsaj so se nam pa tudi pisani lampijoni in umetni ogenj tako prijazno smehljali, da bi ne mogel človek mirno obsedeti. Gostilničarji, ti pa so se posebno izkazali ta dan. Kdo ve, odkod so dobili tako dobro vino — to ti je bil nektar, kakoršnega v Olimju nikakor niso pili! Gotovo so nam to pijačo navlašč hranili za našo veselico, da bi se primerno oslavili.

Od Sv. Tomaža nad Veliko Nedeljo. (Gasilno društvo) se tudi pri nas namerava osnovati, vendar ne po izgledu velikonedeljskih »mihovčanov«, kjer jeden Nemec, g. Nadler, prevaguje vse ostale slovenske gasilce. Torej Nadler je društvo; kar on reče, to je ednajsta božja zapoved pri Veliki Nedelji; vsi ostali udje »fajerbera« so popolnoma ničle, kakor da bi jih ne bilo. To so fine razmere! Mi si jih ne bomo za izgled jemali, toliko narodnega ponosa in ljubezni do slovenskega jezika še Sv. Tomaž vedno ima. Tudi v drugem oziru je pri nas boljše, ker pri nas še niti pol Nemca ni; ko bi pa jednega imeli pri društvu, bi pa koj radi njega moralo biti vse nemško, kakor smo to videli pri Veliki Nedelji, kjer naj vse pleše, kakor piska Nadler. Pri nas se skoro skliče osnovalni odbor, ki bode vodil to stvar do konstituiranja društva, ker je gasilno društvo za naš kraj zelo potrebno. Potem se pa tudi mi zvežemo z drugimi slovenskimi gasilnimi društvi, in tako bo narejen mogočen jez proti nemškutarjem. Ako mi znamo nemški, je to naša korist. Ne bomo se kakemu pritepenemu Nemcu na ljubo nemški učili; to pa nikdar ne! Vsak Slovenec, ki se poda na Nemško, mora prej nemški znati, sicer je koj ver...ter Windischer. Ako pa

pride k nam Nemec, ki še našega jezika niti deloma zmožen ni, to pa bi mu naj vsi delali poklone? Tako neumni mi nismo. Na delo torej, da stopi tudi tomaževsko gasilno društvo, prej ko mogoče, na noge! K temu pomoz' Bog in svet' Florjan! S—.

Iz Ljutomera. (Za Krempeljnov spomenik) so blagovolili na dalje darovati p. n. gg.: dr. L. Filipič 15 gld., dr. Iv. Dečko 5 gld., Fr. Mavrič 50 kr., L. Baš 1 gld., dr. Vrečko 1 gld., dr. Hrašovec 2 gld., dr. Pipuš 50 kr., Fr. Lončar 1 gld., J. Vauken 1 gld., Vanič 50 kr., dr. Glaser 50 kr., dr. Mayer 1 gld., Lemesch 1 gld., dr. Babnik 2 gld., Plavec 50 kr., Henke 20 kr., J. Warnusch 50 kr., Mlinerič 50 kr., Perc 30 kr., Detiček 2 gld., Vajda 50 kr., J. Brenčič 1 gld., Irgl 50 kr., Mihael Vošnjak 1 gld., dr. Sernec 1 gld. Na dalje smo prejeli po gospodični Roziki Spindler v Brežicah svoto 6 gld., ki so jih darovali p. n. gg. dr. Srebre 1 gld., dr. Firbas 1 gld., J. Mešiček 1 gld., Iv. Munda 1 gld., Jos. Agrež 50 kr., L. Schwentner 50 kr., L. Razlag 50 kr., gospica nabirateljica 50 kr. Bogoslovec g. Fr. Gomilšek je nabral med svojimi tovariši v mariborskem bogoslovju 8 gld. 42 kr. Odbor izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem gg. dariteljem, posebno pa gospici Roziki Spindler, gg. dr. Filipiču in Fr. Gomilšku za nabiranje. Slavnost se bode vršila, kakor je že bilo razglašeno, dne 11. avgusta 1895 pri Mali Nedelji. Natančni vsپored se še pravočasno naznani. Odbor.

Iz Ptuja. (Dijaški kuhinji) so v tem šolskem letu darovali p. n. dobrotniki sledeče zneske: Bratuša Alojzij, beneficijat v Ptuj, 10 fl., dr. Brumen, odvet. koncip. v Ptuj, 5 fl., Cilenšek M., profesor v Ptuj, 10 fl., Črnko M., vikar v Ptuj, 10 fl., dr. Firbas Fr., c. kr. notar v Brežicah, 2 fl., dr. Gregorec Leop., kanonik in drž. poslanec, 10 fl., Gregorič Anton, posestnik in tajnik v Ptuj, 5 fl., Gregorič Karol, trgovec v Brežicah, 1 fl., Hajšek Ant., kanonik itd. v Slov. Bistrici, 3 fl., Hirti Franc, župnik v Slivnici, 2 fl., Hrzič Jož., inf. prost itd. v Ptuj, 10 fl., Janžekovič Vid, kaplan v Čadramu, 1 fl., Jurca, veletržec v Ptuj, 10 fl., dr. Jurtela Fran, odvetnik in dež. poslanec v Šmarijah, 20 fl., Kocpek Fr., kaplan pri Sv. Barbari v Halozah, 2 fl., Korošec Fr., prefekt v Mariboru, 3 fl., Koser Fr., c. kr. poštar v Juršincih, 2 fl., Kralj Jož., dekan v Zavrčah, 5 fl., Kunc Jan., župnik pri Sv. Juriju na Ščavnici, 2 fl., Kunstek Luka, profesor v Ptuj, 10 fl., Lampl Marija, posestnica v Ptuj, 1 fl., Lendovšek Mih., duh. svetov. in župnik v Makolah, 5 fl., Majcen Ferd., profesor v Ptuj, 10 fl., Marzidovšek R., c. in kr. voj. kaplan v Trstu, 3 fl., Menhart Jak., kaplan pri Veliki Nedelji, 2 fl., Meško Jak., kanonik itd. pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, 5 fl., Meznarič Mat., kaplan v Jarenini, 1 fl., Munda Iv., c. kr. živinozdravnik v Brežicah, 4 fl., Murkovič Franc, župnik pri Sv. Barbari v Halozah, 2 fl., dr. Muršec Jož., vpok. profesor v Gradcu, 8 fl., Ožgan Šim., c. kr. notar v Ptuj, 10 fl., dr. Ploj Jak., odvetnik v Ptuj, 30 fl., Pogatschar Jož., profesor v Ptuj, 3 fl., Raisp Ferd., oskrbnik v pok. v Ptuj, 10 fl.

(Konec prih.)

Iz Ribnice na Pohorju. (Pogreb.) V petek, dne 13. julija smo zagrebli nadepolnega ter marljivega učenca Ljudovika Streiherja iz Ribnice, kateri je bil veselje učiteljev, nada svojih starišev. Umrli Ljudovik, star še le 12 let, moral se je vклонiti smrtni kosi, kakor nežna cvetka koscu na zelenem travniku. Rajni je bil bolan le malo dni. Svojo mučno bolezen je prenašal potrpežljivo do zadnjega vzdihljeja. Kako priljubljen je bil rajni, kazal je njegov pogreb. Vsa šolska mladež je šla s pogrebom, ter tako svojemu ljubljenu sošolcu posodila zadnjo pot. Ko so se završile mrtvaške molitve, povzeli so na gomili rajnega častiti gospod. župnik besedo,

ter so v jednatih besedah kazali, kako smrtna kosa kosi brez razločka in nikomur ne prizanese, bodi si star — bodi si mlad. Živo so opominjali navzoče, kako moramo vsi pripravljeni biti, ker »nikdo ne ve ne ure, ne dneva«; zlasti so pa mladini na srce polagali, naj posnema rajnega svojega sošolca, da bode tudi ona vedno pripravljena, kakor je rajni bil. Tudi on, pravijo dalje, dasiravno zmiraj priden in pobožen mladenič, se je posebno na bolni postelji prav lepo pripravil za srečno sodbo s tem, da je prejel sv. zakramente za umirajoče z največjo gorečnostjo in pobožnostjo. V imenu umrlega so se nadalje zahvalili vsej mladini, kakor tudi odraslim, za gorečo molitev, s katero so za večni blagor rajnega molili, omenjajoč, da bode tudi on za nje v nebesih pri ljubem Bogu prosil. H koncu so želeli z vsemi rajnemu večni mir in pokoj. Ako si pogledal med mrtvaškim govorom na šolsko mladino in odrasle, tako skoraj nisi zapazil ne učenca, ne drugega, ki bi se ne bil solzil.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. Veličanstvo svetli cesar bivajo sedaj v Išu. — V državnem proračunu za letos je izkazanih dohodkov 643 mil. gld., stroškov pa skoraj ravno toliko. Ko je bil pred tednom v državnem zboru razgovor o ljudskem šolstvu, očital je kranjski poslanec Klun krščanskim socijalistom, da niso krščanski, ker so glasovali zoper pravično zahtevo Slovencev, zoper novo celjsko gimnazijo. Potem pa je razpravljaj o ljudskošolskih razmerah na Slovenskem. — Dne-16. julija so dunajski nacionalci priredili shod zoper novo celjsko gimnazijo.

Češko. V Kutni gori je mlad komisar po krivici razpushtil shod, ki je bil na čast ameriških Čehov prirejen. Češki poslanci so se vsled tega v državnem zboru pritožili, in minister notranjih zadev, grof Kielmansegg, je prestavil komisarja in okr. glavarja.

Štajarsko. Nemški nacionalci so kar stekli, ker je v državnem zboru obveljala slov.-nemška gimnazija v Celju. Najhušji pa so štajarski nemčurji, zlasti graški. Le-ti so imeli preteklo soboto v Gradcu velik shod, kjer se je o Slovencih tako zaničljivo govorilo, kakor da bi bili kaki pritepeni cigani. Najbolj se je napenjal poslanec Derschata. — V Knittelfeldu je bil v nedeljo obrtni shod, na katerem sta v krščanskem smislu govorila Dunajčana dr. Loew in časnikar Blaschek.

Koroško. Shod katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence je bil v nedeljo pri »Krajcarju« blizu Tinj. — Celovškimi županom je zopet izvoljen dr. Friderik Posch. — Oni dan se je beljaški mestni zastop izrekel zoper celjsko gimnazijo, ob enem pa tudi nezaupnico konservativnemu poslancu Pejtlerju, ker je ta za celjsko gimnazijo glasoval. Ovbe!

Kranjsko. Glavni zbor c. kr. kmetijske družbe je danes, dne 18. julija. — Glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda bode dne 8. avgusta v Kranju. — Glavnih jesenskih orožnih vaj so oproščeni vsi oni deželni brambovci, ki so doma v okrajih, kjer je bil potres. — Deželni zbor se snide dne 24. julija.

Primorsko. Goriški deželni glavar, grof Franc Coronini, bode odložil državno poslanstvo. Vsled tega razpade Coroninijev klub, imajoč 11 članov, ki so vedno glasovali z nemškimi liberalci. — Isterski deželni glavar bode bojda zopet Campitelli. Ta je zakleti sovražnik Slovanov, in zato se nam čudno zdi, da vlada ne more najti boljšega moža.

Hrvaško. Včeraj so slovesno odpri v Zagrebu

Starčevičev dom. Prišlo je od vseh strani obilo ljudstva. — Vlada je hotela imenovati za zagrebške kanonike par Madjaronov. Temu pa so se nadškof Posilovič uprli, in vlada je odnehala vsled cesarjeve želje.

Vnanje države.

Rim. Slavní kardinal Ledochowski, rodom Poljak, je praznoval dne 13. julija 50letnico mašništva. Te dni je dobil s Poznanjskega pismo, v katerem mu 20.000 Poljakov k zlati maši častita. Tudi naš svetli cesar so mu častitali s tem, da so mu podelili veliki križec Štefanovega reda.

Italijansko. Dne 15. julija popoldne so postavili v Rimu temeljni kamen za spomenik, da so Pijemontezi l. 1870. vzeli papežu Rim. S pomenikom torej hočejo Lahí povečevati roparstvo. — V tovarni za smodnik pri Tivoli blizu Rima se je v nedeljo raznesel smodnik; 13 oseb je mrtvih.

Angleško. Volitve v poslansko zbornico se za liberalce, ki hočejo vsaj nekoliko pravični biti katoliškim Ircem, kaj neugodno vršé. Liberalcem manjka namreč odločnih voditeljev in pa sloge.

Nemško. Petindvajsetletnica za Nemce toli srečne nemško-francoske vojske se bode slavila prihodnje tedne. Vendar ljudstvo ne bode posebno navdušeno. Z ono vojsko so Nemci res dobili Alzacijo in Lotaringijo; toda z ogromno vojsko ji morajo varovati. Vojni stroški so že davno požrli vse, kar so zmage prinesle, in že mnogo več. In spet se govori, da hoče vlada vojne stroške povečati.

Rusko. Učno ministerstvo je sklenilo ustanoviti na vseh dvo- in večrazrednih ljudskih šolah kmetijske tečaje, tudi tečaje za rokodelstvo. Tako se bodo otroci že v šoli naučili krajevnim potrebam najprimernejšo obrt.

Bolgarsko. Grozno hudodelstvo se je v glavnem mestu, Sredu, zgodilo minoli ponedeljek proti večeru. Bivšega ministerskega predsednika, Stambulova, so nepoznane osebe napadle z revolverji in bodali, ga težko ranile na glavi in obeh rokah. Stambulov leži v nezavesti; zdravniki so mu morali obe roki odrezati.

Turško. V Rodopskih gorah je med Turki in Bolgari bil več let razpor zaradi meje. Te dni je sultan odločil, da se ima meja pri Bataku urediti po željah Bolgarov. Bolgari s tem pridobé jedno vas. — Med Vardarom in Strumo v Macedoniji so bili novi boji med ustaši in vojaki, ravno tako tudi pri Prebiškem jezeru in pri Kičevu. Jeden oddelek vojakov so ustaši uničili in Turkom vzeli dva topova.

Amerika. Na otoku Kuba se Špancem slabo godi. Upor se vedno bolj širi. V zadnjem času so pun-tarji razdejali več mostov in železniških cest med postajama Nuevitas in Principe ter sploh vse prometne naprave.

Za poduk in kratek čas.

Sanje.

(Spisal Janko Iskrač.)

(Konec.)

Tako ugibaje, sta prišla tudi na berača. Da ta človek ne bode dolgo trave teptal, o tem ni bilo dvoma. Saj je to njegovo težko sopenje razodevalo. Pa kje bi se pri beraču denarji vzeli? — Ako bi denar imel, ne beračil bi od hiše do hiše. Vendar nemogoče tudi ni. Saj časniki poročajo, da so se pri umrlih beračih, ki so beračili zgolj iz same skoposti, že našli tisočaki. Pa še nekaj je! Ta berač nosi tudi s seboj zraven na-

vadne beraške malhe star kovčeg. Čemu bi bil beraču kovčeg? Da bi imel obleko v njem? Ne! Berači navadno nimajo druge obleke, kakor to, katero na sebi nosijo. Po vsem ugibanju sta sklenila slednjič, tega človeka si bolj natančno ogledati.

Miha gre ven v steljnico in privede berača v izbo. Drgetaje od mraza, prosi siromak gospodinjo tople juhe; in pripoveduje, da že tri dni ni nič toplega zavžil. Jera namigne možu, češ, ta je gotova, da je skopuh, drugači bi si privoščil in si kupil juhe za krajcarje, ki jih naberáči. Miha pa, ki je s tankim očesom ogledoval beračovo škrinjico, popraša: »Oče, kaj pa nosite tukaj v tej škrinjici?«

»I nu, kar mi ljudje dado«, odgovori berač. Kar ljudje dado — seveda krajcarje, petice, in desetice; kaj neki drugega, kar bi starec nosil s seboj. In tega ne more čisto malo biti, ker Bog vé, kako dolgo že dedec berači, in če je takov skopuh, kakor pravi, da si ne vošči tople juhe. Naša zakonska sta bila uverjena, da berač ima denar, posebno še, ko Miha enkrat nalašč butne s črevljem v kovčeg, — kakor da bi se mu izspotaknilo, in pri tem nekaj neznansko zarožlja, kar je naznanjevalo, da kovčeg ni prazen.

Tuji berač je imel zdaj pri Mihi in Jeri nekoliko prav dobrih dnij. Sklenila sta, tega človeka ne spustiti proč, kajti zelo bi ju peklo, ako bi kje drugje umrl, in bi tam ostal njegov denar. Da bi tem rajši ostal, sta mu dobro stregla, in vsak dan se je kaj boljščega skuhalo za gosta. Da je škrinjica precej težka, o tem sta se prepričala, pa rada bi tudi bila izvedela, kaj da je in koliko v njej. Pa berač ni hotel nič o tem govoriti, in ker je bila tudi skrbno zaklenjena, nista moglo pomagati svoji radovednosti.

Za siromaka pa bila je to posebna sreča, da je našel take ljudi, ki so imeli usmiljenje ž njim, kajti, beračeje sem in tje, je bil vsled slabega živeža tako obnemogel, da bi mu ne bilo mogoče beračiti naprej. Pri dobri postrežbi pa je spet okrevaj, in na veliko nevoljo Jere in Miheta od dne do dne boljši in krepkejši prihajal. Začelo ju je resno skrbeti, če ne bode nič moke iz tega, in bode tujec nekega dne zdrav svoj zaklad odnesel. Začela sta primišljevat, kako bi brez greha beračevega denarja si prilastila. Ali pri vsej modrosti nista našla ničesar, kar bi bilo ugodno. Slednjič je že toliko okrevaj, da bi lahko bil spet naprej beračil. Ko že ni bilo več nobenega upanja, sklene Miha vsaj enkrat svojo radovednost nasititi in pogledati, kaj da bi imelo njima vse pripasti. Nekega dne, ko je berač ravno trdo spal, vzame majhno sekirico in se spravi na kovčeg. Parkrat poskusi kreniti, in škrc, škrinjica se odpre. Med tem stopi žena v hišo, in dva glasna: »O, o!« se začujeta, potem po nastane smrtna tiho-ta. Kaj je bilo v kovčegu? — Same suhe kruhove skorje. — Berač namreč, ki ni imel zôb, da bi mogel suhi kruh grizti, ker pa se mu je zdelo greh, božje dari zametavati, spravljal jih je v škrinjico. Zraven je bil tudi isti kruh, ki ga je Jera oni večer dala beraču; bil je med vsem najbolj boren, suh in plesnjiv.

Drugi dan je moral berač koj pobrati svojo prtljago in iti naprej; seveda se je zelo zahvaljeval dobrim ljudem, pri katerih je tako nepričakovano prebil nekaj prav dobrih dnij. — Od tistega časa pa Miha in Jera več toliko ne verujeta na sanje. Beračem pa Jera več ne postreže s samim suhim kruhom.

Smešnica. »Kje vendar tako dolgo hodiš, da zaradi skrbi, da bi se ti kaj ne prigodilo, nisem vso noč zatisnila očesa?«, tako je ogovorila neka skrbna žena v jutro zgodaj iz krčme domov prišlega moža. — »Molči, gobec neumni babji, se zadere pijani mož nad ženo, jaz

tudi nisem vso noč spal, pa še kako težko sem domov hodil!«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof) bodo v Mariboru v stolni cerkvi delili nižje redove in subdijakonat prihodnjo soboto, dne 20. jul., dijakonat dne 23. in mašnikovo posvečevanje na god sv. Jakoba, dne 25. julija.

(Svetli cesar) so preteklo soboto večer ob 1/2 8. uri srečali pri Išču duhovnika, ki je nesel sv. popotnico k bolniku. Svetli cesar so se odkrili, poklekili in se pri blagoslovu pobožno prekrižali. Tako se obnašajo svetli cesar pred presv. Rešnjim Telesom; mnogi kristjani pa ne vedo, kaj jim je storiti pred božjim Zveličarjem!

(Petindvajsetletnica mašništva.) Dne 21. julija bode 25 let, kar so bili v mašnike posvečeni p. n. gg.: Karol Hribovšek, Mih. Lendovšek, Ant. Suhač, Jož. Črnko, Franc Hirti, Lovro Janžekovič, Matija Kelemina, Alojzij Kreft, Martin Meško, Franc Polak, Martin Skerbec, Franc Škorjanc, Franc Zmazek in Jožef Ulčnik; skupno in slovesno pa bodo ti č. gospodje praznovali srebrno sv. mašo v torek, dne 30. julija pri Sv. Alojziju v Mariboru. Bog jim daj čakati zlate sv. maše!

(Zlato sv. mašo) bodo dne 1. avgusta praznovali vlč. g. Florjan Kleine v cerkvi sv. Jožefa pri Celju. Sv. opravilo se začne ob 7. uri zjutraj. Ker so gosp. zlatomašnik poseben dobrotnik našega katol. tiskovnega društva, kličemo jim: Na mnogaja leta!

(K odborovi seji družbe duhovnikov) dne 23. julija ob 10. uri predpoldne v kn. šk. pisarni vabi uljudno čč. gg. odbornike predstojništvo.

(Poslancu Kalteneggerju), katerega zdaj toliko vsi nemški zagrizenci grdi po shodih in časnikih, je katoliško-politično društvo v Konjicah poslalo zahvalo za njegovo odločno postopanje gledé celjske zadeve v državnem zboru.

(Zoper novo celjsko gimnazijo) je bil volilni shod pretekli ponedeljek pri Götzu v Mariboru. Govorila sta poslanec dr. Kokoschinegg in znani »kmetski prijatelj«, dr. Eduard Glantschnigg. Tudi v Celju so imeli Nemci enak shod. Ljudem, katerim je Bismarck vse, pravica v Avstriji pa nič, gotovo visoka vlada ne bode ustregla!

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi v nedeljo, dne 21. julija 1895 l. v »Narodnem domu« gledališko igro »Teške ribe«, veseloigra v treh dejanjih, češki spisal M. Balucki, poslovenil J. Debevec. Začetek točno ob 6. uri popoldne. Predstava se vrši pri ugodnem vremenu na prostem. Vstopnina: za ude ptujske čitalnice 30 kr., za neude 50 kr., za kmete in dijakke 20 kr. za osebo.

(Katoliško delavsko društvo) v Mariboru ima v soboto, dne 20. julija, mesečni društveni shod. Govor se glasi: »Kaj hočemo mi?«

(Iz Konjic.) Dne 11. julija je umrl bivši konjiški župan, g. Jan. Stanzer. — Krido je napovedal trgovec Rudolf Gadner v Ločah.

(Sestra in brat utonila.) Dne 11. julija popoldne ob 4. uri sta se šla kopat v Dravo blizu Ptuja 9letni Konrad in 16letna Liza Gunčer iz Vičave. Komaj stopita v vodo, začne deček kričati na pomoč; sestra hoče pomagati, toda oba zgineta v valovih.

(Ne hujskate!) Namestniški svetovalec Sarsch je v Kindbergu razveljavil sklep okrajnega zastopa gledé nove celjske gimnazije. Poluradna graški list svari zastope s samoupravo pred takim hujskanjem. To je možko in avstrijsko!

(Dijaški kuhinji v Mariboru sta darovala »vesela družba v Brezdnu« 3 gld. in č. g. Franc Cerjak, kaplan pri Sv. Benediktu, 5 gld. Bog plati!

(Pilštanski rojak), gosp. Ant. Kaspret, profesor na ljubljanski gimnaziji, je postal profesor na prvi državni gimnaziji v Gradcu.

(Protestanski oznanilnik) je »Marburgerca«. Vsak četrtek prinese oznanilo, ali bode v protestantski cerkvi služba božja ali ne. Torej se tudi ni čuditi, ako Nemcem včasih priporoča, naj postanejo »luteriš«; tako v št. 57. od dne 18. julija.

(Samomor.) Sodarski pomočnik Florjan Plau-steiner pri Št. Juriju ob južni železnici je večkrat zahteval 60 fl. dedščine od očeta. Dne 5. julija se je precej pijan zopet hudo kregal o tem z bolnim očetom. Ko ju pride mati mirit, zagradi Florjan revolver in se ustrel v sence ter obleži smrtno ranjen.

(Obraznava pred porotniki) proti odgovornemu uredniku »Slov. Gospodarja« ne bode dne 23. julija, ker je svetovalska kamora okrožnega sodišča obravnavo preložila na poznejši čas.

(»Maša za mrtve«), v spomin rajnemu monsignoru Francu Kosarju, prelatu, zložil g. Valentin Štolcer, učitelj v Razboru pri Slovenjgradcu, je ravno izšla in je dobiti pri imenovanem izdatelju po 55 kr. komad.

(Strelna) je užgala dne 4. julija posestniku Jak. Rudolfu v Ključarvcu gospodarsko poslopje in je vpepelila. Vsa škoda znaša 2200 gld.

(Požar.) Dne 7. julija je pogorel škedenj pri Bohu na Kuznem vrhu v Remšniku. Urok je bil gotovo kak pijanec, ki je gredé iz Brezdna tamkaj prenočil. Posestnik je bil zavarovan za 500 gld.

(Nevihta) je bila preteklo soboto daleč na okolu po našem cesarstvu razširjena. Na Moravskem je strela na več krajih užgala in v Bizovici ubila dva zidarja. Naliv s točo je silno poškodoval poljske pridelke. — Na Južnem Tirolskem se je oblak utrgal ter v okolici skanupijaški pouzročil povodenj, katera je odnesla veliko vinogradov, poplavila ceste in železnico. Toča je uničila poljske pridelke.

(Čujte, kaj žganje dela!) V noči po 11. uri dne 8. julija pripeljeta dva hlapca viniškega trgovca Blühweisa štacunsko blago iz Ptuja do Miklovega broda pri Zavrču. Oba sta bila pijana od žganja. Prvi, misleč, da je prevozač že po njega prišel, požene konje. Toda gorje! Na strmem predmostiču konja ne moreta več obdržati; in vse, konji in voz s hlapcem vred je šlo v Dravo in utonilo. Škoda znaša s konji in z blagom vred okoli 1000 gld.

(Goldinarskih bankovcev) je samo še nekaj okoli treh milijonov med ljudmi. Sicer pa še imajo veljavo v zasebnem prometu do konca tega leta.

(Duhovniške spremembe.) Župnijo pri M. B. na Sladki gori je dobil č. g. Franc Irgl, vikar v Celju, in župnijo Studenice pa č. g. Martin Žekar, kaplan v Manjšbergu.

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catolica«, Gradec, Radecki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na deželi se želijo.

Hennebergova svila

8-16

— edino le pristna, če se naroči naravnoč pri mojih tovarnah — črna, bela in barvana, m. od 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damast itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.). Poštne in carine prosto na dom. Vzorec obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** (c. in kr. dv. lif.), Zürich.

Loterijne številke.

Gradec 13. julija 1895:	20, 18, 86, 41, 35
Dunaj	57, 68, 76, 19, 48

Izjavljam

prijateljem, da ne dvomijo dalje o stalnosti nazorov, da nisem dopisnik o „Narodnem domu“ v „Slov. Gosp.“, niti pisatelj dopisov iz Vojnika ali okolice, katere je prinašala zadnji dve leti „Domovina“.

J. Ahtik.

Tkalske statve,

dobro ohranjene se s celo pripravo po ceni prodajo v Mariboru, farovške ulice št. 11. do 1. sept. t. l.

1-3

Močen učenec

se takoj sprejme pri sodarju **Feliks Schmidl-nu** v Mariboru.

1-3

Kupi se 1450 hrastovih stebrov za neki vinograd pri Sv. Barbari v Halozah. Isti morajo po 2 m 75 cm v dolgosti in 12 x 8 cm v debelosti meriti.

Ponudbe sprejema **Ant. Gregorič**, tajnik „Posojilnice“ in posestnik v Ptuj.

3-4

Preselitev prodajalnice.

Uljudno naznanjam tem potom, da sem svojo že 10 let obstoječo delalnico za lakiranje, pobarvanje in izdelovanje napisov, ki je bila dozraj Viktringhofovih ulicah št. 9, preselil v grajske ulice št. 20.

Zahvaljujem se slavnemu p. n. občinstvu za dozraj mi skazano zaupanje ter prosim, da bi mi enako zaupali še tudi na sedanjem novem prostoru.

S posebnim spoštovanjem
Karol Weiss.

2-4

Proda se nova hiša

na solnčnem in čistem zraku, tri minute od Celja z visokim pritličjem, s tremi sobami, zadej hodnik od spodaj kleti, vodnjak in zemljišče za vrt. 800 gld. lahko ostane vknjiženih. Več pové g. **Matija Gorišek** v Celji.

Najboljše molitvenike

v slovenskem in nemškem jeziku, različno vezane, svilnat papir v 80 barvah, blisček papir eno- in dvobarven, zlat papir gladek in stiskan, cvetlični listi in drugi deli umetnih cvetlic, manchete za cvetlice in papir s čipkami priporoča na izbiro po nizki ceni 14-37

Andrej Platzer,
(prej Edo. Ferline)
gosposke ulice št. 3,
v Mariboru.

Izborno postonjsko apno,

katere je prav masno in se jako dobro narase, se prodaja prav po ceni v vsaki množini in vsakem času pri stalni apnenci

Jož. Švajger v Postojni. 12

Vabilo k veselici,

katere priredi „bralno društvo Dolič“ v nedeljo, dne 21. julija 1895 v romantični nadv. Ivanovi votlini v Hudi luknji pri Slov. Gradcu s prijaznim sodelovanjem vojniških tamburašev in pevcev Šaleške doline.

Med raznimi točkami godba in ples. — Začetek ob 3. uri popoldne.

Vstopnina: za gospodo 50 kr., za kmete in dijake 20 kr.

K mnogobrojni udeležbi prijazno vabi
Odbor.

NB. Usoja se tudi naznaniti, da se vršita v tem poletju še dve veselici in sicer v nedeljo, dne 11. avg. in 25. avg. z enakim vspeškom. 2-2

Oznaniilo.

Najboljše in najkoristnejše darilo za birmance je od cerkvene višje oblasti potrjena lepa

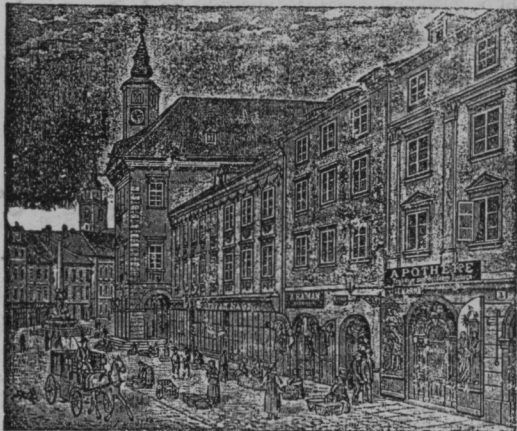
molitvena knjižica,

katere se dobiva v večjem številu na izbiranje, raznovrstno vezana in po prav nizki ceni pri **W. Blanke-tu**, knjigovezu v Ptuj, na glavnem trgu, nasproti nemški farni cerkvi.

Hiša z gostilno in s trgovino specerijskega blaga se prodaja ali v najem da. Hiša stoji blizu železniške postaje in premogokopa, v katerem dela 500 delavcev. Več pové upravništvo „Slov. Gosp.“

Hiša z vrtom tik ceste v Rogatcu se takoj dá v najem. Hiša je primerna za kako obrt, zlasti kramarijo ali si-rarstvo. Več pové vlč. g. dekan v Rogatcu.

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča po pošti.

Ubald pl. Trnkóczy

lekar zraven rotovža v Ljubljani

priporoča :

Za trganje:

Protinski cvet (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica Schutzmarke. 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Za želodec:

Marijinceljske kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tuct. 4 gld. 80 kr.

Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri zabasanji, skaženem želodcu. — Škatulja 21 kr., jeden zavojček s 6 škatuljami velja 1 gld. 5 kr.

Za prsa:

Planinski zeliščni ali prsni sirop za odraslene in otroke; raztvorja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Redilna štupa za živino za notranjo potrebo pri kravah, konjih in prašičih. — Zavojček z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zavojčkov samo 2 gld.

Cvet za konje. Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju nog, otrpnenju v boku, v križu itd., s kratka pri vnanjih boleznih in hihah. — Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., pet steklenic z rabilnim navodom vred le 4 gld.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se dobivajo v

lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo. 22—24

1-2 Razglas.

Dne 28. t. m. ob 11. uri dopoldne se bode vršila v Kalobji minuendo-dražba nove šole. Stroški znašajo 10.212 gld. 73 kr. Krajni šol. svet v Kalobji, 11. julija 1895.

Oznanilo.

V Cirkovicah je na oddajo od 10—12 polovnjakov prav dobrega haloškega vina liter po 19 kr. Kdor ga želi kupiti, naj se oglasi pri županstvu.

Jožef Napast.

Krasni glasovir

„Salonflügel“ nov križem strunjen, cena 300 fl. in lep nov harmonij, cena 70 gold., sta na prodaj, ali se v zanesljive roke izposodita, pri organistu na Vranskem.

Pekarija

blizu farne cerkve v Cirkovicah se pod ugodnimi pogoji proda ali pa da v najem. Hiša je pripravna tudi za prodajalnico. Več pove upravništvo „Slov. Gosp.“ 1-2

Cerkvene sveče!

Dovoljujem si naznaniti častiti duhovščini in drugim, ki potrebujejo voščene sveče, da imam bogato zalogo vsakovrstnih voščenih sveč od tovarnarja, ki oskrbuje kn. šk. stolno cerkev in večinoma vse farne cerkve okoli Maribora. Mnoge svedočebe dokazujejo, da so te sveče najboljše in najlepše, ki se v našem kraju izdelujejo, ter počasi in mirno gorijo ter se ne ocejajo.

Podpisani priporoča tudi svojo zalogo manufakturnega in specerijskega blaga po najnižji ceni.

Z odličnim spoštovanjem

Alojz Vrščič,
trgovec v Ljutomeru.

1-2

Gostilno

na dobrem kraju in na glavni cesti, ki pelje v Slov. gorice, dá za več let v najem Karolina Reboršak, krčmarica v Novi vesi pri Ptujju. Prodaja se vino, pivo, žganje ter topla in mrzla jedila. Gostilna se lahko takoj prevzame.

Hiša z velikim vrtom, dvema njivama in gozdom se proda v trgu blizu Celja. Hiša je sposobna za gostilno ali za roko-delca. Kdor želi kupiti, naj se zgleda pri lastniku gospodu Martinu Sterban št. 61. v Vojniku. (Hochenegg.) 1-3

Rake!

popolnoma žive, vsak dan na novo nalovljene razpošilja pod jamstvom en jerbašček s povzetjem poštne in colnine prosto

40 kom. velikane I. vrste . . . gld. 5-40
60 „ velikanov . . . „ 4-30
100 „ za juho . . . „ 3-40

B. HALLER,

Stanislav šte. 16 v Galiciji. 5-10

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Dobro vino

belo ali rudeče, po gld. 15-50, 17—, in 19— po 100 litrov na tukajšnji kolodvor postavljeno, prodaja v množini nad 50 litrov, ter se v obile naročbe toplo priporoča

Kranjska vinarna v Ljubljani

Slonove ulice 52.

4-5

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

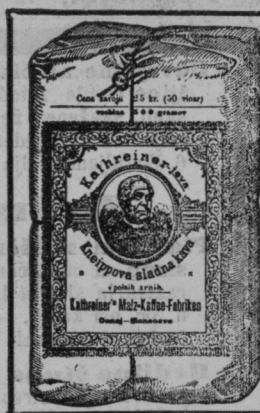
v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Poduk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v II. natisu.

1 kom. velja 10 kr., 10 kom. 90 kr. in 100 kom. 8 gld.

Pozor!

Svarilo!

Varujte se,

da ne bote opeharjeni pri nakupu sladne kave. Dobičkaželjni ljudje še vedno ponarejajo Kathreinerjevo kavo, zato ne jemljite drugih ko bele izvirne zavoje z napisom

„Kathreiner“.

Kathreiner-Kneippova sladna kava je edina zdrava in okusna primes k bobovi kavi, natorni pridelek v celih zrnih; vsaka škodljiva primes je izključena.

Za vsako faro, za vsaki poštno-uradni kraj in za vsako okolico, kjerkoli je ljudska šola, se razumna, spoštovana in krepostna oseba kot opravnik in posrednik proti ozira vrednemu postranskemu zaslužku od nekega avstrijskega finančnega zavoda prve vrste nastavlja. Ponudbe pod „III. 895“ Gradec poste restante. 21-25

Oelz-ova kava,

je najmočnejša in najzdravejša primes h kavi. Dobiva se v vsaki prodajalnici.

Štajarska deželna

Rogaška slatina,

priporočena od najimenitnejših zdravnikov.

Tempelj-izvirek

najboljša svežilna pijača, posebno pri nalezljivih boleznih.

Styria-izvirek

dobro zdravilo proti boleznim prebavnih organov.

Dobiva se

pri deželnem slatinarstvu v Rogatcu-Slatini in pri dež. zalogi v Gradcu, Schmiedgasse. 7-10

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

(Odgov. J. Utorespec.)